

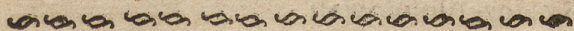

MONITOR

Na R. P. 1770.

Nro: LIII.

d. 4. Lipca.

Sed cum tota Philosophia frugifera & fructuosa, nec ulla pars eius inculta ac deserta sit: tum nullus feracior in ea locus est, nec uberior, quàm de officiis, à quibus constanter honesteque vivendi praecepta ducuntur.

Cic: de Offic: lib: 3.

Mci Panie MONITOR.

W Bardzo wielu pismach W. M. Pana
znayduie uſilne zalecenie potrze-
by nauczania ſię kaŕdemu gruntowney
Filozofii. Mnie ſamemu, gdym miał
honor Roku przeſzłego zaſłać uwagi mo-
ie o powinnoſci Obywatelów ku Oyczy-
źnie, z dopraſzaniem ſię aby przezacny

Eee

Moni-

Monitor dokładniey one wyłuszczyć raczył, odpisując wyraziłeś: że chcąc być dobrym Obywatелеm y kochającym prawdziwie Oyczyznę, nieuchronnie potrzeba być cnotliwym y Filozofem; y słusznie, prawdziwie albowiem ta najszczęśliwsza byłaby Rzeczpospolita, wktoreyby albo Filozofowie rządzeni albo Rządcy filosofowali.

Atoli wyżey wyrażonym poważnym zdaniem Cicerona, naypotrzebniejszy y przyzwoitsza każdemu do wiadomości jest także ta część Filozofij, którą on o Powinnościach wszelkich stanów ludzi, my zaś Nauką Moralną czyli obyczajną nazywamy. Ona to jest tą szczególną umiejętnością y prawidłem, według którego sprawy nasze ułożywszy, nie tylko statecznie y uczciwie żyjemy, ale też y doskonałej dostępujemy szczęśliwości.

O tey prawdzie samo przezwisko tey Nauki roztrząszone niech nas przeświadczy: coż bowiem jest obyczajność? nic innego tylko rodzaj nieciężkich spraw, w których przez ćwiczenie y zwyczaj
do

do iakoweyś przychodzimy gotowości. Ze zaś to słowo Obyczayność tak w dobrym iako y złym rozumieniu, tak o cnotliwym iako y niecnotliwym sprawowaniu się; używane bywa; przyłączone do niego to słowo: Nauka, pokazuje dostatecznie, że się to o dobrych a nie złych obyczaiach ma rozumieć. Bo któżby chciał złego, a ieszcze z pracą nauczać lub uczyć się?

A ponieważ nie każdy człowiek tey tak wyśmienitey y we wszelkim stanie arcy potrzebney części Filozofii uczyć się chce lub może, umyśliłem reguły tey całej nauki krótko ninieyszym wyrazić piśmem, według których każdy na świecie żyjący człowiek kierując swe sprawy, takim się stanie Obywatelem, iakim go BOG, Ojczyzna, Prawa, y współmieszkańcy mieć chcą y życzą; a własne iego po nim wyciąga dobro. Nie będąc iednak wyuczonym Filozofem, ale szczerze i sędzącym o rzeczach naturalnym rozumem (ktoreu iedynie przez pilne czytanie Xiążek nieco objaśnić starałem się.)

się:) niechce twierdzić aby w osnowie pisma tego nie miała się iakowa znaleźć obłądliwość, dla czego poddaie mię chętnie pod censurę uczzonego Monitora, ktoreń omylne może rozumienia moje poprawić, à istotnych y niebłądnych mnie y czytelnika nauczyć raczy.

Teraz niżeli do osobliwych obyczajności przystąpie przepisow, roztrząsnę pierwey właściwą istotę Cnoty, Cnota albowiem iedynym jest fundamentem, na ktorey cała nauka obyczajna zakłada się. Z tąd pytanie, coż więc tedy jest Cnota? odpowiadam:

Uważaiąc Cnotę iako przymiot człowieka, Cnota jest to z uwagą złączona skłonność y gotowość, która ukontentowania y dobrze-dziania ludzkiego według przepomożenia y sposobności przyspiesza. Przeciwność lub niedostatek takowey skłonności y gotowości zowie się niecnotą. Każdy choć pomiernym rozumem obdarzony człowiek, ma sposobność (przynajmniey w okoliczności niektórych w społ-braci) choć do nader po-

pomierney cnoty; do ktorey wypelnie-
 nia y rozkrzewienia, częścią z miłością
 ludzką zkojarzona arcy luba y przyie-
 mna czuyność, częścią inne uwagi są
 mu powodem. Lecz kto ma prawdziwe
 uznanie BOGA y przyszley nagrody,
 ten z tey samey przyczyny do wszyst-
 kich y każdym ludzkiemu plemieniu
 wspólnie potrzebnych cnot, jest obo-
 wiazanym. Wspólnie zaś potrzebna
 cnota jest ta, ktora bez uszczerbku roz-
 szerzeńszego y ważniejszego ludzkiego
 dobra, pospolitego dobra Oyczyzny, współ-
 wiernych familij y pokrewieństwa, po-
 iedyńczych domow, y poiedyńczych o-
 sob przymnaża; w czym y my się sami
 zawieramy. Y ktora także wielkość
 ludzkiego dobra, czyli bardziey wa-
 żność dzieł cnotliwych, według podo-
 bieństwa prawdy y trwałości przyszley
 szacuje. Nie bez rozmyślenia namie-
 niłem że tylko mający uznanie BOGA
 y przyszley nagrody są szczegulnie
 sposobnemi do pelnienia wszystkich y
 każdym wspólnie potrzebnych cnot.

Ci albowiem ktorzy nadgrode w samey zasadzaią y znaleść usiłuią cnocie, zdradzaią ią owszem; na pozor tylko wywyższaiąc onę, osłabiaią raczey iey sprężyny, równi niewiernym dozorcóm, chlebem y wodą ią tylko zasilaąc wynędzaią; tak dalece że coraz bardziey słabiejąc, na koniec umierać musi. Przyobiecane y chcąc się trzymać krotkości, przystępuię już do reguł cnot, które są iedne dla wszystkich wspólne, inne dla Familii, inne dla Rządu, inne dla służby Bożej.

Dla wszystkich ludzi wspólne reguły cnoty są następujące.

Przymnażay powszechnego dobra ludzióm, przez utrzymanie ich życia, zdrowia, nieszkodliwey im wolności, wygody, y uciech. Przez pomoc do rozkrzewienia rozumu, cnoty, y Religii. Przez przeszkadzanie y zapobieżenie wszelkiemu smutkowi y uciskom bliźniego. Przez współpotrzebną pracowitość. Przez przestrzeganie sprawiedliwości cudzey własności; która zdzierstwu, kradzieży, y oszu-

y oszukaństwu sprzeciwia się. Przez rzetelność w mowie, y wierność w dotrzymaniu obietnic.

Przez łagodną skromność w dopominaniu się, gdy ci jest co przyobiecano. Przez pochwały dobrego. Przez unikanie nieśluszney y niepotrzebney przygany. Przez poprawiającą wolnomyslność. Przez poratowanie uciśnionej niewinności. Przez szczodrobliwość, uflużność, y grzeczność, à osobliwie ku tym, ktorzyby bez ciebie zostali bez pomocy; lub też dla tych, ktorzy wielu ludziom albo y tobie są dobrodziejami. Przez sprawiedliwość, nieszkodliwą usługę, y odpuszczające serce twoim nieprzyjaciołom y przeciwnikom. Przez umiarkowanie chciwości czci, dobr, y naznaczonych sposobow uciech. Przez umiarkowanie osobistej miłości, y osobistego nieupodobania; emulacyi, obrzydzenia, smutku, boiaźni, wesołości, nadziei, ciekawości, y wszystkich namiejętności. Przez wstrzemięźliwość

w po-

w pokarmie, napoiu, spaniu, stroiu,
y rozkoszach; aby tym zdolnieyszym
stać się można ku pomocy bliźnim na-
szym. Na koniec przez dobry przykład
w przestrzeganiu w spólnie potrzebnych
reguł.

Kontynuacya w następującym Monitorze.

